

בשבוע הבא עומד להיערך יום-הזיכרון לזאב ז'בוטינסקי. ביום זה יתקיים גם טקס ליד קיברו, בהר הרצל בירושלים. כאשר נודע לשר מנחם בגין, ראש תנועת החרות אשר יעמוד בראש טקס-הזיכרון, כי קיים נאום מוקלט של ז'בוטינסקי — הח' לית כי מן הראוי להשמיעו ליד הקבר. הנאום המוקלט של ז'בוטינסקי, הוא בעב' רית, והוא נשא אותו לפני 30 שנה, ביום שנת-העשרים להצהרת בלפור. נושא הנאום נראה לבגין אקטואלי במיוחד, מאחר ש-ז'בוטינסקי מדבר בו על רעיון ארץ-ישראל השלימה, תובע לא לחתור על שכח וחברון כחלק מהמדינה היהודית העתידה לקום. לפי התוכנית היו צריכים להשמיע את הנאום ליד הקבר, בצורה שישמע כאילו ז'בוטינסקי מדבר מתוך קיברו. רק אחרי שהסכימו לשר בגין, כי הדבר עלול לפגוע ברגשם תיהם של יהודים דתיים, ויתר על הרעיון.

ז'נט לוי נותנת פנס שינוי דמות —

נאומו של ז'בוטינסקי יושמע, לעומת-זאת, בליל-המהתרות שיערך כעבור שבוע. שרה-מישפטס, יעקב שמשון שפירא, ידוע כאחד האנשים העשירים במדינה, עוד מהתקופה בה שימש כעורך-דין בפרקטיקה פרטית. השבוע, כשהופיע השר בערב-הרא' יונת של דן ב'יאמין, תקף אותו דן ב' קודם זה, שאל: "כיצד מתיישבת עובדה זו עם חברותך בהסתדרות העובדים?" השיב השר: "קודם כל, אני חבר-הסתדרות עוד מהזמן בו הייתי פועל. שנית, הלוואי ומנהל-הבנק שלי היה שומע את דבריך על כך שאני ידוע כאחד האנשים העשירים בארץ. אולי זה היה עוזר לי."

הכוכב של בר-ריותם

סיפור-ההצלחה המסעיר ביותר של הש' בוע הוא סיפורו של שחקן התיאטרון וה' קולנוע הישראלי, ראובן ("בריוטי") בר-ריותם. בריוטי בן ה-31, יליד שכונת שלוש בתל-אביב הוא אב-טיפוס לדמות שחקן ש' בנה את עצמו. מזה שנים שהוא מופיע ב' מיסגרת התיאטרון העירוני בחיפה. עתה האירה לו ההצלחה פנים, והוא עתיד ליהפך לכוכב-קולנוע בינלאומי, בסרט שיוסרט ב' חודש הבא באי מאלטה. את הסרט, שייקרא בשם הים הצר, מכיים נורמן גוייסון, הבמאי האמריקאי שהגיש את הסרט המ' צויין כחום היום המוצג לאחרונה בארץ. גוייסון ראה את פניו של בריוטי בסרט יו. אס. של פיטר ברוק, בו הופיע ראובן בשורתו בלונדון לפני שנה. אז החליט שזה השחקן הדרוש לו לתפקיד הראשי בסרט. התפקיד הוא של צעיר ישראלי, חייל בכירי גדה העברית במלחמת-העולם השנייה, הצר מד בראש יחידת-קומנדו היוצאת למשימת-הכלה והשמדה במיתקני-גמל גרמניים.

תמי צברה כשוטרת מצרית — לא נורמאלי

ל פני שבוע בחרתם במלכה — אבל השבוע כולנו מלכות! כך התבטאה בירושלים, השבת, אחת המועדות לתואר מלכת-המים 1968, ש' נסעה ביחד עם חברותיה לטקס חלוקת-הפרסים ולנשף-ההכתרה החגיגי שנערך ב' מלון הוילנד. כי בנשף הבחירה שרר במלון רמת-אביב מתח לא נורמאלי: המועדות היו דרוכות ומלאות ציפיות; הקהל נלהם בעוז למען מועדותיו; והמארגנים היו טרודים. השבוע שוב לא היה צורך בכל אלה. אם נשף-הבחירה היה בבחינת קרב של יופי, היתה החגיגה העליוה בירושלים בבחינת מיצעד-ניצחון.

את — למרות שאפשר היה לחשוש

לקרבות ממש עם אויב טרדני, שהכריז כי יעשה הכל כדי למנוע את השימחה. היה זה בית-הדין של העדה החרדית ב' ירושלים — אנשי נטורי-קרתא — שהריץ מיברק להנהלת הוילנד, איים, לנקוט בכל האמצעים כדי למנוע את המזימה השפלה. דווקא לירושלמים אסור לראות יופי? התלונן סטודנט.

מארגני הנשף היו מוכנים לפרעות. שורה של סרנים הכינו עצמם לכל התנגשות. הנהלת הוילנד שכרה 15 שוטרים, שיש' מרו על הסדר. הם באו כשבראשם קצי' נים בכירים ביותר. "סתם להשגיח שהכל יהיה בסדר", כפי שהתבטאו, כשהם מסתכ' לים בחדוה בשלל היופי המסתובב סביבם. טלי, מלכת-המים הזוהרת, חששה ממשו' אחר לגמרי: "שרק סבא וסכחא לא יבואו להפגין", התפללה כל הזמן בלחש. כי טל פרידמן היא צבית דור שישי בארץ — ומישפחתה היא ממקור חרדי-ירושלמי מוב' הק. סבה ידוע בתור אחד הלוחמים הקנאיים.

ד מזון, "הוילנד"

הכרם והמשקיף על ירושלים כולה, ה' גיעו הכנות באוטובוס מיוחד, שהועמד ל' רשותן ולרשות מלחיהן עליידי אנד. בדרך שרו הכנות והשתוללו, כשהנגז מצליח אך בקושי להשתלט על ההגה, מרוב מכטים מלוכסנים לאחור. אבל כשראו ה'

לצידו של בר-ריותם יופיע כנראה, בתפקיד מישני, השחקן הבריטי הידוע מ'ייקל קיין. הסרט יופק בתקציב של שישה מיליון דו' לאר ושכרו של בר-ריותם יסתכם בכמה עש' רות אלפי דולארים. בר-ריותם קפץ בשבת האחרונה לרומא, לפגישה עם הבמאי, שם הסביר לו גוייסון כי הוא מתכוון להראות בסרט את אופיו של החייל הישראלי. אומ' גם עלילת-הסרט מתרחשת בעת מלחמת-העו' לם השנייה, "אבל אחרי מלחמת-ששת-הימים חשוב להציג לעולם את אופיו ואת נפשו של החייל הישראלי — ולא חשוב באיזו מלחמה הוא נלחם", כדברי גוייסון. בכך מצטרף בר-ריותם לרשימה של הכוכבים הי' ישראלים, כמו היים טופור, אפי רייך, ואורי לוי, העושים קאריירה בהפקות בינלאומיות. שתי ישראליות התגלגלו ל' אחרונה אל דפי של כתב-עת גרמני להומור הנושא את השם צחוק קצר, שלוש פעמים. העיתון מפרסם תצלומים, בתוספת קריק' טורות. בין דפי גיליונו האחרון מופיעות החשפניות תמי צברה וסגנית מלכת-המים, ז'אנט דויי-שפירא. על תמונתה של תמי מופיע ציור של תמר אירופי האומר: "יש לכם שוטרות-תנועה לא נורמאליות במצ' ריים". ואילו על-גבי ציורה של ז'אנט מו' פיע איש, שבעיניו האחת סימני סנוקרת, האומר: "יכולת להגיד לי סתם, לאי, הג' ברת אלי".

ישראלים עולמיים

ערב אחד הגיעו שחקני התיאטרון העממי, המציגים את המחזה המוסיקלי דבר מצחיק קרה לי בדרך לסואץ, להצגה בבאר-שבע. עשר דקות לפני תחילת-ההצגה, כשהיה עליהם להתלבש, גילו כי הבגדים — כימעט כולם מדי צהיל — נשארו כולם בתל' אביב. התקלה נפתרה במהירות, כאשר ה' שחקנים מיהרו למחנה קרוב של פיקוד' דרום, חתמו אצל האפסנאי, בהשאלה, על בגדים — לצורך ההצגה. השחקן היים בנאי עלה אותה שעה על הבמה, הסביר לקהל את פשר הדחייה. הקהל קיבל זאת ברוח טובה, המתין שעה תמימה עד שה' שחקנים הגיעו במדים חדשים, ממחנה-צהיל הסמוך. ● הזמרת מרגלית אנקורי, מי ששרה ברביעית היחפניות של מועדון התיאטרון החיפאי, ירדה לארצות-הברית, שם נישאה לספר איטלקי והופיעה בשירים ים-תיכוניים במועדון פינג'אן שבגריניץ' וילג'. עתה עומדת מרגלית על סף התהילה: היא זכתה באחד התפקידים הנשיים הראש' יים במחזה המוסיקאלי זורבה היווני, ש' יועלה בקרוב בברודוויי. מרגלית תופיע שם לצידו של ז'רו מוסטקי, הכוכב הראשון של המחזמר כנר על הגג בברודוויי. ● גם השחקן-במאי עוזר קופלר ייהפך לכוכב אמריקאי. חברת-סרטים אמריקאית ידועה עומדת להסירט בקרוב את סיפורם של שני האליהו, אליהו חכים ואליהו בית' צורי, שני לוחמי לח'י, שניתלו במצרים אחרי שרצחו שם את הלורד מווי. הסרט יופק לפי סיפורו של הסופר ג'ואלד פרנק — המעט. לעודד קוטלר הוצע לג' לם את דמותו של אחד משני האליהו והוא נענה להצעה. ● נערה-שעשועים הישראלית, שמועזן עזרן, שהפך לפלייבוי מיספר 1 של גרמניה המערבית, הגיע במפתיע לבי קור בארץ. כריגלי, הוא לא בא בגפו: גלי חית אליו שחקנית-קולנוע גרמניה, העונה לשם דפנה, ואשר זכתה בנוסעה לישראל משמעון, כמתנת יום-הולדת.

ג'ימי

הזמר ג'ימי לויד היה כוכב-התוכי' נית. הופיעו גם הזוג הנרי ומינלה, "זמרי הדרך", והצמד אלכסנדרה ועודד, שהנעימו את הערב לקהל.